

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Anerkendelsesdirektivet

Revideret notat. Ændringer markeret med fed.

1. Resumé

Kommissionen har den 19. december 2011 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (KOM(2011)883 endelig. Bedre kendt som anerkendelsesdirektivet. Forslaget er oversendt til Rådet den 11. januar 2012 i dansk sprogversion.

Det overordnede formål med revisionen af anerkendelsesdirektivet er at effektivisere proceduren for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på at fjerne barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed i EU og sikre en styrkelse af det indre marked.

Forslaget forventes at ville kræve tilpasning af den gældende danske lovgivning, som implementerer det gældende anerkendelsesdirektiv. Forslaget skønnes derudover at kunne få statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

EU-reglerne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, også kendt som "anerkendelsesdirektivet". Det gældende anerkendelsesdirektiv berører på EU-plan omkring 4700 lovregulerede erhverv, fordelt i omkring 800 erhvervsgrupper, og i Danmark berører direktivet omkring 120 lovregulerede erhverv.

Forslaget til en revision af anerkendelsesdirektivet er fremsat med hjemmel i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, artikel 53, stk. 1 og artikel 62, hvorefter Europa-Parlamentet og Rådet kan udstede direktiver og forordninger, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser og direktiver om samordning af nationale bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed.

Det gældende anerkendelsesdirektiv indebærer for medlemsstaternes statsborgere, at de har ret til at udøve et erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvori de har opnået deres erhvervsmæssige kvalifikationer. Beslutningsproceduren fremgår af traktatens artikel 294 (tidl. artikel 251 i TEF), hvor der henvises til den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på vedtagelse af retsakter.

Direktivet gælder for EU/EØS-statsborgere og for statsborgere i lande, som EU har indgået aftale med om anvendelse af direktivet. Direktivet gælder for fysiske personer, som er fuldt kvalificerede til at udøve deres erhverv i et EU/EØS-land, og som ønsker at arbejde som selvstændige eller som arbejdstagere i en anden medlemsstat eller lande, som EU har indgået aftale med om anvendelse af direktivet inden for et erhverv, som er lovreguleret i landet.

Anerkendelsesdirektivet fastsætter reglerne for varig erhvervsudøvelse (etablering) og for midlertidig og lejlighedsvis erhvervsudøvelse (tjenesteydelser) på tværs af grænserne i EU/EØS.

Forslaget til en revision af anerkendelsesdirektivet er bl.a. udarbejdet på grundlag af resultaterne af ex-post evalueringen jf. direktivets artikel 60. stk. 2, og en række undersøgelser¹.

Under evalueringen blev der identificeret behov for en forenkling af eksisterende regler til gavn for borgere, bedre integration af erhvervene i Det Indre Marked og styrkelse af tilliden til anerkendelsessystemet.

Forslaget udgør et af de tolv nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens ”Akten for det indre marked”², som er en pakke, der skal skabe vækst og job i EU.

3. Formål og indhold

Det gældende anerkendelsesdirektiv regulerer borgernes ret til at få anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på at udøve lovregulerede erhverv i medlemsstaterne, på samme vilkår som gælder for landets egne statsborgere.

Det overordnede formål med revisionen af direktivet er at identificere konkrete behov for og foretage ændringer i direktivet, så det i højere grad kan bidrage til fjernelse af barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed i EU, og dermed bidrage til at skabe vækst og job i EU.

Indeholdt i Europa-Kommissionens direktivforslag er en række konkrete horisontale emner, som har til formål at bidrage til fjernelse af barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed i EU og til styrkelse af indre marked:

- *Indførelse af et europæisk erhvervspas (Professional Card)*

Forslaget om indførelse af erhvervspas er et nyt forslag, der har til formål at forenkle eksisterende anerkendelsesprocedurer til gavn for borgere og at effektivisere kompetente myndigheders anerkendelsesarbejde.

Det foreslås bl.a., at erhvervspas udstedes som et elektronisk certifikat, at udstedelsen af et erhvervspas bliver en frivillig ordning for borgere, og at

¹ Dokumenter vedr. evaluering af anerkendelsesdirektivet: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/evaluation_en.htm

² Akten for det indre marked: http://ec.europa.eu/internal_market/smact/index_da.htm

erhvervspasset i fremtiden kan anvendes ved både den faste etablering og den midlertidige og lejlighedsvis tjenesteudøvelse.

Indeholdt i forslaget er et initiativ om at mobilisere hjemlandet med henblik på at lette anerkendelsesarbejdet i værtslandet. Forslaget begrundes med, at det vil være hjemlandet, der er i besiddelse af de relevante oplysninger om ansøgeren, eftersom hjemlandet udsteder uddannelsesbeviser, autorisationsbeviser m.v. og som er i besiddelse af oplysninger om kravene til erhvervsudøvelse i hjemlandet.

Det foreslås, at tjenesteydere, som ikke er omfattet af reglerne om forudgående kontrol, jf. direktivets artikel 7.4 får verificeret ansøgningen om erhvervspas samt får oprettet og valideret deres erhvervspas af den kompetente myndighed i hjemlandet. Erhvervspas foreslås at have gyldighed i 2 år.

Det foreslås endvidere, at tjenesteydere, som er omfattet af den forudgående kontrol, jf. direktivets artikel 7.4, samt erhvervsudøvere, som ønsker at etablere sig (søger om værtslandets autorisation) får verificeret ansøgningen og oprettet deres erhvervspas af den kompetente myndighed i hjemlandet, og at den endelige validering af erhvervspasset, som fører til udøvelse af det lovregulerede erhverv, udføres af værtslandet.

- *Indre Markeds Informationssystem (IMI) skal være "back office" for de myndigheder i medlemsstaterne, der arbejder med erhvervspasset*

Med henblik på effektivisering og forenkling af procedurerne i tilknytning til behandling af ansøgninger om erhvervsmæssig anerkendelse, herunder oprettelse og validering af erhvervspas, foreslås de allerede tilgængelige IT-systemer, eksempelvis IMI, at blive udnyttet fuldt ud. Konkret foreslås en forkortelse af sagsbehandlingsfrister for ansøgninger, der er ledsaget af erhvervspasset.

IMI-systemet, som allerede i dag bruges af kompetente myndigheder, vurderes at have skabt større tillid samt bedre og mere effektivt samarbejde mellem de europæiske myndigheder. Som følge af det styrkede samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, foreslås, at IMI bliver brugt som myndighedernes "back office", hvor ansøgernes dokumenter opbevares, og hvor oprettelse og validering af erhvervspas bliver udført.

Det foreslås tillige, at Europa-Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, jf. Traktatens artikel 291, med henblik på at sikre tekniske specifikationer og nødvendige foranstaltninger, integritet, fortrolighed og rigtighed af informationer, som er indeholdt i erhvervspasset og i IMI-filen.

- *Revision af omfanget af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne, med udgangspunkt i traktatens regler om diskriminationsforbud og medlemsstaternes hensyn til at regulere adgang til udøvelse af visse erhverv*

Formålet med forslaget om revision af omfanget af lovregulerede erhverv er at sikre større gennemsigtighed og berettigelse for de regulerede erhverv gennem bestemte kvalifikationskrav, som stilles i medlemsstaterne.

Indeholdt i forslaget er således et krav til medlemsstaterne om at oplyse Europa-Kommissionen om de eksisterende lovregulerede erhverv i medlemsstaterne og gennemføre en "screening" af disse.

Screeningen foreslås at bestå af en undersøgelse af den nationale lovgivning for at konstatere, hvorvidt der til lovreguleringen af erhvervene i medlemsstaterne kan knyttes nogle objektive kriterier, som diskriminationsforbud, offentlig interesse, nødvendighed, eller andre almene hensyn i medlemsstaterne.

Senest ved udgangen af gennemførelsesperioden vedrørende implementering af direktivet skal udarbejdes en rapport om resultaterne af screeningen og medlemsstaternes intentioner om en eventuel ændring i reguleringen. Rapporterne foreslås forelagt alle medlemsstater med en høringsfrist på seks måneder. Det foreslås, at Europa-Kommissionen herefter udarbejder en rapport, som forelægges for de nationale koordinatore for direktivet, inden rapporten sendes til Rådet og Europa-Parlamentet.

Ifølge forslaget bør dette følges op af en gensidig evaluering hver andet år.

- *Indførelse af regler for delvis adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, som implementerer EF-domstolens retspraksis på området³*

Forskellen inden for et bestemt erhverv i to medlemsstater kan være så stor, at erhvervsudøvere er nødt til at gennemgå hele uddannelsesprogrammet i værtsmedlemsstaten for at kompensere for forskellene i de tilsvarende kvalifikationskrav i værtslandet. Da EU-domstolen fik forelagt denne problemstilling, udviklede Domstolen princippet om delvis adgang. Domstolen fastslog således, at medlemsstaterne under visse betingelser skal tillade delvis udøvelse af erhvervet efter anmodning fra erhvervsudøveren. Dette princip foreslås inkorporeret i anerkendelsesdirektivet.

³ Sag C- 330/039:

<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=57969&pageIndex=0&doclang=DA&mode=doc&dir=&occ=first&part=1&cid=45322>

- *Kravet om 2 års erhvervs erfaring inden for ikke-lovregulerede erhverv kan fraviges, hvis der er tale om følgeskab med forbrugere, der ønsker at vælge en tjenesteyder fra hjemlandet*

2-årsreglen i det gældende direktivs artikel 5, stk.1, er generelt accepteret, fordi den beskytter forbrugerne i medlemsstater, hvor et erhverv er lovreguleret, og hvor erhvervet ikke er lovreguleret i hjemlandet. Forslaget til en revision af anerkendelsesdirektivet handler derfor om forbrugere, som rejser fra deres hjemland til en anden medlemsstat og som ikke ønsker at vælge en erhvervsudøver i den medlemsstat, de rejser til, men en erhvervsudøver fra den medlemsstat, de kommer fra (eksempelvis en gruppe turister, der har valgt en turistfører i det land, de kommer fra). I så fald har den pågældende erhvervsudøver ikke nogen kontakt med lokale forbrugere i værtsmedlemsstaten, men kun til den konkrete forbruger, der selv har valgt ham. Et krav om forudgående anmeldelse ville således synes unødvendigt. Forbrugernes valgmuligheder vil efter forslaget være begrænset i tilfælde, hvor den offentlige sundhed eller sikkerhedsmæssige risici for forbrugerne retfærdiggør det.

- *Indførelse af "Common Training Frameworks"*

Det foreslås, at faglige organisationer kan forelægge forslag til Europa-Kommissionen om en fælles prøve. En "Indre Markeds test" eller et fælles uddannelsesprogram ("Common Training Frameworks") med henblik på, at erhvervsudøvere, som består prøven eller er i besiddelse af de bestemte uddannelseskvalifikationer, bliver berettigede til automatisk anerkendelse af deres kvalifikationer.

Indførelsen af ordningen kræver, at mindst ni medlemsstater kan acceptere ordningen. Medlemsstater, som ikke ønsker at deltage i ordningen, underretter Europa-Kommissionen om, hvorvidt disse medlemsstater vil forbeholde sig ret til at anvende de gældende udligningsforanstaltninger (krav om egnethedsprøve eller prøvetid, som forudsætning for anerkendelse), når dette er nødvendigt.

- *Obligatorisk anvendelse af Indre Markeds Informationssystem (IMI) og indførelse af en "alert system" for sundhedsfaglige erhverv*

Ovennævnte foreslås med henblik på at styrke det administrative samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Samarbejde mellem medlemsstater via IMI er allerede daglig praksis, og medlemsstaternes myndigheder udveksler relevante oplysninger om ansøgernes erhvervs-mæssige kvalifikationer, lovlig etablering i hjemlandet m.v., jf. direktivets artikel 8 og artikel 56. I dag er dette imidlertid ikke obligatorisk for de kompetente myndigheder, for så vidt angår erhvervsudøvere, hvis aktiviteter ikke er omfattet af servicedirektivet.

I forslaget til en revision af anerkendelsesdirektivet foreslås det, at de kompetente myndigheder i et medlemsland skal være forpligtet til at advare

kompetente myndigheder i alle andre medlemslande, hvis en person i sundhedssektoren har fået forbud mod at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol.

- *Udvidelse af servicedirektivets Kvikskranker til at omfatte alle professioner, således at alle kan ansøge om erhvervsmæssig anerkendelse via de Kvikskranker, der er blevet oprettet under servicedirektivet*

Det foreslås, at alle borgere, der ønsker at få deres erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt, bør kunne henvende sig de Kvikskranker (Point of Single Contact), som er oprettet i henhold til servicedirektivet i stedet for at skulle gå fra den ene offentlige instans efter den anden. Ved Kvikskranken vil borgerne kunne få al information om de dokumenter m.v., der er nødvendige for at få deres kvalifikationer anerkendt, og de vil også her kunne foretage alle online-ankendelsesekspeditioner.

- *Beføjelse til Europa-Kommissionen om at vedtage almenlydige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, jf. Traktatens artikel 290*

Det foreslås, at Europa-Kommissionen fremover skal kunne udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i anerkendelsesdirektivet i overensstemmelse med Traktatens artikel 290 om ”delegerede retsakter”. Hidtil har dette skullet udøves efter komitologisystemet, jf. artikel 58 i det gældende direktiv. Det er eksempelvis tale om muligheden for at foretage en teknisk opdatering af direktivets bilag IV, V og VIII, at opdatere informationer om varigheden af enkelte uddannelser (overgang til ETCS normeringssystem), om uddannelsestitler, uddannelsesinstitutioner m.v.

Europa-Kommissionens direktivforslag indeholder endvidere en række sektorspecifikke emner:

Direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer indeholder en række harmoniserede minimumskrav til uddannelse af læger, tandlæger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jordemødre, farmaceuter, dyrlæger og arkitekter. Disse minimumsuddannelseskrav har dannet grundlag for automatisk anerkendelse i mange år, men foreslås opdateret og moderniseret, ikke mindst på grund af den videnskabelige og teknologiske udvikling.

Blandt de sektorspecifikke emner om den automatiske anerkendelsesordning for denne persongruppe er bl.a. forslag om:

- *En mere klar og effektiv notifikationsprocedure, når en medlemsstat ønsker at få optaget en ny eller redigeret en eksisterende uddannelsestitel i bilag V til direktivet*

Indeholdt i forslaget er en beskrivelse af notifikationsproceduren samt et forslag om, at notifikationer ledsages af en rapport om uddannelsernes

overensstemmelse med minimumuddannelseskra­v i direktivet. Rapporten foreslås at blive udarbejdet af et i medlemsstaten udpeget kompetent organ, eksempelvis et akkrediteringsorgan.

- *Forhøjelse af adgangskrav til optagelse på sygeplejerske- og jordemoderuddannelsen fra den eksisterende 10 års almene skolegang til 12 års forudgående almen skolegang*

Efter det gældende direktiv er adgangskravet for optagelsen på sygeplejerske- og jordemoderuddannelsen mindst 10 års almen skolegang. Områderne har dog udviklet sig væsentligt i de sidste tre årtier: Sundhedspleje i lokalområdet, brug af komplekse behandlinger og teknologi, som udvikler sig løbende, forudsætter, at sygeplejersker er i stand til at udføre mere selvstændigt arbejde. Forslaget afspejler tillige det reelle adgangskrav for sygepleje­uddannelsen i størstedelen af medlemsstaterne.

- *Superviseret praktisk erfaring af henholdsvis 2-1 års varighed efter en afsluttet arkitektuddannelse af henholdsvis 4-5 års varighed*

Uddannelseskra­vene på 4 års akademiske studier for arkitekter, som er defineret i artikel 46 i direktivet, er et minimum, idet medlemsstaterne og universiteterne gerne må anvende højere standarder ved uddannelse af fremtidige arkitekter. I mange medlemsstater udbyder universiteterne således i dag studier på mindst 5 år på arkitektuddannelsen.

Med forslaget tages spørgsmålet om prøvetid under kvalificeret fagmands ansvar op, da dette er et aspekt af arkitektuddannelsen, som allerede er anerkendt i flere medlemsstater, som betragter dette som et væsentligt element i uddannelsen af arkitekter.

Vedtages forslaget vil det således tage mindst 6 år (4+2 eller 5+1) at blive fuldt kvalificeret arkitekt i EU, og dette vil altid omfatte prøvetid under kvalificeret fagmands ansvar.

- *Muligheden for meritoverførsel for dele af speciallægeuddannelser, hvor uddannelserne overlapper hinanden*

Det gældende direktiv giver ringe mulighed for anerkendelse af tidligere undervisning som en del af uddannelseskurser, som - i hvert fald - er på et niveau, der svarer til uddannelsen i et givent speciale. Dette er især relevant for specialer, som udspringer af intern medicin eller almen kirurgi. Hvis en læge har fulgt en speciallægeuddannelse og efterfølgende følger en anden speciallægeuddannelse, skal denne efter gældende ret i princippet følge det komplette uddannelsesprogram for det andet speciale helt fra begyndelsen.

Med henblik på at forbedre muligheder for anerkendelse, foreslås at give medlemsstaterne mulighed for at give delvis dispensation fra dele af speciallægeuddannelsen, hvis den pågældende del af uddannelsen allerede er gennemført i forbindelse med et andet speciallægeuddannelsesprogram.

- *Muligheden for oprettelse af visse læge- og tandlægespecialer, når specialet findes i en tredjedel af medlemsstater*

Den automatiske anerkendelse kan i øjeblikket kun udvides til nye specialer, hvis specialet eksisterer i mindst 2/5 af medlemsstaterne. Europa-Kommissionen vurderer, at denne grænse kan skabe en hindring for innovation og begrænse mulighederne for at indsætte nye medicinske specialer i direktivet. Derfor foreslår Europa-Kommissionen, at grænsen for det krævede antal medlemsstater sættes ned fra 2/5 til 1/3.

Forslaget til en revision af anerkendelsesdirektivet indeholder endvidere emner, som har til formål at klargøre visse bestemmelser i direktivet, med henblik på præcisering af borgernes rettigheder og pligter i forhold til direktivet:

- *Muligheden for, at en EU/EØS-borger, som kommer fra en medlemsstat, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, kan få sin autorisationsansøgning behandlet og anerkendt efter reglerne i direktivet*

Hvis en erhvervsudøver ønsker at flytte fra et land, hvor hverken hans erhverv eller hans uddannelse er lovreguleret, til et land hvor erhvervet er reguleret, kan værtslandet kræve, at erhvervsudøver beviser, at den pågældende har opnået den relevante erhvervs erfaring af 2 års varighed i løbet af de sidste 10 år (kravet gælder både for midlertidig mobilitet og for etablering). Hvis "2-årsregelen" ikke er opfyldt, kan ansøgeren efter gældende ret ikke få behandlet sin autorisationsansøgning efter reglerne i direktivet, men efter traktatreglerne om etableringsfrihed (hvorefter værtslandet kan kræve, at ansøgeren supplerer sine uddannelseskvalifikationer).

Det foreslås, at der gives adgang til at få behandlet autorisationsansøgningen efter direktivet, hvis følgende betingelser er opfyldt: 1) det fremgår af ansøgerens uddannelsesbevis, at pågældende er uddannet til at udøve sit erhverv i hjemlandet og 2) uddannelsesbeviset er udstedt af en kompetent myndighed i uddannelseslandet.

- *Mulighed for medlemsstaterne til at stille specifikke krav om egnethedsprøve og brug af "notar" titel inden for notar erhvervet*

Med forslaget kan medlemsstaterne stille et krav om, at notarer, som ønsker at etablere sig i medlemsstaterne, aflægger en egnethedsprøve.

Endvidere foreslås, at notarer, som i værtslandet leverer tjenesteydelser midlertidig og lejlighedsvis, ikke kan udfærdige dokumenter, der i henhold til værtslandets lovgivning kræver et stempel, under den faglige titel fra hjemlandet.

- *Afklaring af krav om bestemte sprogkompetencer, især for sundhedspersoner*

Det foreslås bl.a., at kontrol af sprogkompetencer for sundhedspersoner, som er arbejdstagere, kan udføres efter anmodning fra nationale organisationer, som i værtslandet repræsenterer arbejdsgivere, der ansætter sundhedspersonale. I tilfælde af selvstændige sundhedspersoner, kan kontrollen udføres efter anmodning fra relevante patientorganisationer i værtslandet.

- *Muligheden for at dimittender kan få anerkendt en "traineeship" fra en anden medlemsstat efter reglerne i direktivet*

Det gældende anerkendelsesdirektiv gælder ikke for personer, som har afsluttet deres studier, men ikke er fuldt kvalificerede til selvstændig udøvelse af deres erhverv.

EU-domstolen præciserede imidlertid i *Morgenbesser*-sagen, at reglerne i Traktaten om fri bevægelighed gælder for sådanne sager, og at medlemsstater ikke principielt kan forhindre personer i at gennemføre en lønnet prøvetid under kvalificeret fagmands ansvar, hvis de giver deres egne borgere mulighed for dette. Det foreslås på den baggrund, at medlemsstater skal sammenligne ansøgerens kvalifikationer med de kvalifikationer, der kræves nationalt, med henblik på at vurdere, om de kan anerkendes.

Det foreslås videre, at direktivet præciserer, at oprindelseslandet ikke principielt kan nægte at anerkende en praktikanttjeneste alene med den begrundelse, at den blev gennemført i udlandet.

- *Afklaring og opdatering af former for erhvervsvirksomhed, oplistet i direktivets bilag IV*

Inden for områderne, som er oplistet i bilag IV (eksempelvis håndværk, handel og industri) afhænger automatisk anerkendelse af to betingelser: 1) et vist antal års erfaring, som varierer i henhold til aktiviteten, og 2) en klar identifikation af den erhvervsmæssige aktivitet baseret på bilag IV i direktivet. I øjeblikket henviser bilag IV til FNs "International Standard Industrial Classification of All Economic Activities" (ISIC) nomenklatur, som for nogle områder kan dateres helt tilbage til 1950'erne og 1960'erne, og som derfor ikke er opdateret.

Bilag IV foreslås at blive opdateret af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med forslaget om delegerede retsakter.

En fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion fra medlemsstaternes kontaktpunkter for direktivet ("assistance centers")

Det foreslås, at de nuværende kontaktpunkter bliver de såkaldte "assistance centers", som fortsat skal bistå borgere, som ønsker at søge om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Samarbejdet mellem assistance

centers foreslås formaliseret og styrket, så der opnås tættere samarbejde mellem disse centre og mellem centrene og kompetente myndigheder og medlemsstaternes Kvikskranke, der blev oprettet under servicedirektivet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Forslaget vil blive behandlet i Europa-Parlamentets udvalg for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO). Det forventes, at IMCO gennemfører en offentlig høring af forslaget og offentliggør en rapport omkring sommeren 2012.

IMCO har den 26. oktober 2011 offentliggjort en betænkning om modernisering af anerkendelsesdirektivet⁴. Indeholdt i betænkningen er bidrag fra Europa-Parlamentets udvalg for Beskæftigelse og Sociale Anliggender (EMPL) og udvalg for Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (ENVI).

I betænkningen anbefaler udvalget bl.a., at der sker en forenkling af eksisterende anerkendelsesprocedurer til gavn for borgere, en ajourføring af visse eksisterende bestemmelser, en opgradering af den offentlige sundhed og sikkerhed samt en integration af erhvervsudøvere og øget tillid i systemet.

Som opfølgning på gennemførelsen af anerkendelsesdirektivet har IMCO den 25. oktober 2010 offentliggjort sit eget studie, som indeholder seks konkrete anbefalinger til forbedring af systemerne for erhvervmæssig anerkendelse med henblik på fjernelse af barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed⁵. Samtidig har IMCO gennemført en høring og en workshop for repræsentanter for medlemsstaternes parlamenter. Folketinget har den 29. september 2010 skriftligt besvaret høringen⁶.

5. Nærhedsprincippet

Europa-Kommissionen finder, at direktivforslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da forslaget kun indeholder bestemmelser, der er nødvendige for at nå målet om at sikre medlemsstaternes statsborgere ret til at udøve et erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvori de har erhvervet deres erhvervmæssige kvalifikationer. Sådanne bestemmelser kan efter Europa-Kommissionens opfattelse kun fastlægges på fællesskabsplan.

Regeringen skønner, at formålet med forslaget kun vil kunne opfyldes ved, at der fastsættes fælleseuropæiske regler for anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer. Dette fordi, at sikring af EU-borgernes traktatfastede ret til etablering og udveksling af tjenesteydelser på tværs af EU's grænser skønnes at kræve fælleseuropæiske regler om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer.

⁴ Betænkning om gennemførelse af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer (2011/2024(INI)): <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A7-2011-0373+0+DOC+XML+V0/DA>

⁵ IMCOs studie vedrørende forbedring af systemerne for erhvervmæssig anerkendelse: <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=da&file=32751>

⁶ Folketingets besvarelse af IMCOs høring: <http://www.eu-oplysningen.dk/upload/application/pdf/c099ccbc/09567.pdf>

6. Gældende dansk ret

Direktiv 2005/36/EF er gennemført ved lov nr. 123 af 13. februar 2007 om forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 189 af 12. februar 2010 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark og med bekendtgørelse nr. 575 af 1. juni 2011 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Hermed er den rettidige, overordnede gennemførelse af direktiv 2005/36/EF sikret.

Indeholdt i ovennævnte lovgivning er bestemmelser, som sammen med den respektive lovgivning for det enkelte erhverv, sikrer gennemførelsen af samtlige obligatoriske regler i direktivet. Loven og bekendtgørelsen indeholder tillige bestemmelser, som åbner for gennemførelse af direktivets dispositive regler. Loven trådte i kraft den 1. oktober 2007, og bekendtgørelsen trådte i kraft den 20. oktober 2007 og er senest blevet ændret med ikrafttræden den 15. juni 2011.

Direktivet er tillige gennemført i omkring 100 love og bekendtgørelser for de lovregulerede erhverv, der er berørt af direktivet.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil kræve tilpasning af den danske lovgivning, som implementerer anerkendelsesdirektivet, jf. lovbekendtgørelse nr. 189 af 12. februar 2010 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark og bekendtgørelse nr. 575 af 1. juni 2011 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v.

Derudover kan det - afhængig af lovgivningens konkrete udformning - være nødvendigt at ændre i den lovgivning, der regulerer enkelte erhverv.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes at have begrænsede statsfinansielle konsekvenser forbundet med bl.a. anvendelsen af IMI i forbindelse med udstedelse af erhvervsspas og udvidelsen af kvikskranken til at omfatte alle lovregulerede erhverv, som er omfattet af anerkendelsesdirektivet. Det konkrete omfang af de begrænsede statsfinansielle konsekvenser skal analyseres nærmere.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det forventes, at et revideret anerkendelsesdirektiv kan bidrage til fjernelse af barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed i EU og til skabelse af flere job i EU og på den måde kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke i sig selv at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering har den 21. december 2011 sendt Europa-Kommissionens direktivforslag i høring i Specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål med frist den 11. januar 2012.

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering har modtaget høringsvar fra følgende høringsparter: Advokatsamfundet/Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC), Akademisk Arkitektforening, Arkitektforbundet, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), Danmarks Lærerforening, Danmarks Vejlederforening, Dansk Byggeri, Dansk Sygeplejeråd, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske Maritime, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter (Aarhus Universitet, Roskilde Universitet og Danmarks Tekniske Universitet), Den Danske Skiskole (uddannelsesgren i Danmarks Skiforbund), Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Forbrugerrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FSR - danske revisorer, FTF, TEKNIQ, Jordemoderforeningen, Konstruktørforeningen, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lægeforeningen, Professionshøjskolernes Rektorkollegium og Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelser.

Følgende høringsparter har i deres høringsvar henvist til, at de generelt tilslutter sig de bemærkninger, der kommer fra den respektive hovedorganisation: Arkitektforbundet henviser til AC, Danmarks Lærerforening og Jordemoderforeningen henviser til FTF's høringsvar.

Nedenfor er angivet de særlige bemærkninger, der er indkommet fra disse høringsparter.

Desuden henviser visse hovedorganisationer til enkelte medlemmers høringsvar. Fx henviser AC til høringsvar fra Lægeforeningen og Akademisk Arkitektforening vedrørende særlige bemærkninger til enkelte professioner. Dansk Byggeri henviser til høringsvar fra Konstruktørforeningen vedrørende muligheden for anerkendelse af konstruktøruddannelsen i medlemsstaterne med henblik på konstruktørernes deltagelse i EU-projekter.

Nogle høringsparter har i deres høringsvar endvidere henvist til tidligere afgivne høringsvar i forbindelse med Kommissionens høring af 7. januar 2011 vedrørende reform af systemerne til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer til brug for udøvelse af lovregulerede erhverv, dels til høringsvar i forbindelse med Europa-Kommissionens høring af 28. juni 2011 vedrørende modernisering af direktiv

2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (Grønbogen).

Følgende høringsparter har meddelt, at de ikke har nogen bemærkninger til forslaget: FSR - danske revisorer, Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) og Forbrugerrådet. Visse høringsparter har beklaget høringsfristen, ligesom de finder det betænkeligt, at en dansk udgave af direktivforslaget først foreligger efter høringsfristens udløb.

På baggrund af høringen har Styrelsen for Universiteter og Internationalisering modtaget nedenstående hørings svar:

Generelle bemærkninger:

For Dansk Byggeri er det centralt, at alle bestræbelser, nationalt som på EU-plan, går i retning af at understøtte en vækstdagsorden, der kan være med til at få såvel Danmark som Europa ud af krisen. Et vigtigt element heri er at sikre fri bevægelighed af arbejdskraft og tjenesteydelser. Anerkendelsesdirektivet er efter Dansk Byggeri et skridt i den rigtige retning. Dansk Sygeplejeråd finder det positivt, at forslaget lægger op til, at de særlige vilkår og krav, der er knyttet til princippet om automatisk anerkendelse fastholdes.

Danske Universiteter støtter Kommissionens hensigt med forslaget: at styrke det europæiske system for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på at fremme arbejdskraftens fri bevægelighed. Danmarks Vejledereforening hilser forslaget velkomment og opfatter, at de foreslåede ændringer af direktivet i højere grad vil sikre arbejdskraftens fri bevægelighed, hvilket foreningen bifalder.

FTF bemærker, at Kommissionens udkast til ændringsdirektiv indeholder en række positive elementer, der kan lette anerkendelsen af den enkelte erhvervsudøvers kvalifikationer, men det er særligt afgørende, at direktivet ændres på to områder. FTF er uenig i forslaget om delvis adgang til udførelse af erhverv og foreslår, at dette element udgår. FTF ønsker, at det fortsat skal være det enkelte medlemsland, der fastsætter sprogkrav. FTFs overordnede tilgang til revisionen af anerkendelsesdirektivet er ønsket om at fremme såvel kvalitet og høj faglig standard i de opgaver, erhvervsudøverne varetager, som mulighederne for mobilitet. Fremme af mobilitet må derfor ikke ske på bekostning af kvaliteten i de opgaver, som erhvervsudøverne varetager fx indenfor undervisnings- og sundhedssektoren. Hensynet til sikkerheden for den enkelte borger eller kunde er ligeledes afgørende.

Konstruktørforeningen støtter den frie bevægelighed i EUs indre marked. Derfor er foreningen generelt positiv overfor det nye forslag og har en række forbedringsforslag. Foreningen bemærker, at med bygningskonstruktører - som den største videregående uddannelse til byggeriet i

Danmark - er barrierer for konstruktører også en barriere for eksporten, og at der i dag desværre stadig er barrierer for konstruktørernes fri bevægelighed.

Generelt støtter Lægeforeningen direktivets formål med at fremme arbejdskraftens fri bevægelighed i Europa bl.a. for personer inden for lovregulerede erhverv, herunder læger. Det er – som det også fremgår af indledningen til direktivet – dog af stor betydning for Lægeforeningen, at arbejdskraftens fri bevægelighed ikke sker på bekostning af hensynet til patienterne, der bl.a. forventer tilstrækkelige sprogkunderskaber samt adækvat lægefaglig uddannelse.

LO støtter arbejdet for at lette og fremme arbejdskraftens mobilitet indenfor EU. LO bakker op om intentionerne om at gøre det nemmere for borgere i EU at bosætte sig og arbejde indenfor unionen. Det er magtpåliggende for LO, at øget migration indenfor EU sker i fuld overensstemmelse med de principper, det danske arbejdsmarked i dag hviler på, og at medlemsstaternes autonomi til selv at udvikle uddannelser i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, der matcher beskæftigelsesbehovene på det nationale arbejdsmarked, ikke undermineres. LO gør opmærksom på, at en mobilitetsfremmende politik ikke må overskygge medlemsstaternes indsats for at sikre arbejdsmiljø og sikkerhed eller arbejdet med at udvikle de enkelte landes uddannelsessystemer i henhold til den traktatfæstede nationale bestemmelsesret på området.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium mener, at det generelt er positivt, at der arbejdes på at forbedre mulighederne for mobilitet mellem landene i EU, men det er samtidigt vigtigt, at der tages hensyn til sikring af faglighed og kvalitet.

Emnespecifikke bemærkninger:

- *Indførelse af "Professional Card" (Europæisk erhvervspas)*

Akademisk Arkitektforening, AC, Arkitektforbundet, Danmarks Apotekerforening, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Dansk Byggeri, Danske Studerendes Fællesråd, Konstruktørforeningen, LO, Lægeforeningen, Den Danske Skiskole, FTF, Professionshøjskolernes Rektorkollegium støtter generelt forslaget om udvikling af et europæisk erhvervspas.

Efter ACs opfattelse er det vigtigt at samtænke erhvervspasset med europæiske curricula for de enkelte professioner. Ifølge Advokatsamfundet/Advokatrådet bør det europæiske erhvervspas gradvist gennemføres i enkelte, udvalgte brancher med henblik på en hensigtsmæssig opbygning af systemet. I relation til advokatbranchen er det afgørende, at erhvervspasset kun udstedes til personer, der faktisk har ret til at udøve advokatvirksomhed, og at erhvervspasset udstedes af den kompe-

tente myndighed. Høringsparten er betænkelig ved forkortelsen af sagsbehandlingsfrister.

Advokatsamfundet/Advokatrådet forudsætter, at regler for behandling af og adgang til persondata fastsættes i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Advokatsamfundet/Advokatrådet forudsætter i den forbindelse, at de kompetente myndigheders forpligtelser ikke går videre end efter det nævnte direktiv, hvilket i modsat fald ville kunne indebære væsentlige administrative problemer for de kompetente myndigheder. Imidlertid synes forpligtelsen i artikel 4e.5 til hvert andet år at minde indehaveren af kortet om sine rettigheder i relation til oplysningerne i IMI at gå videre end direktiv 95/46/EF, således som det er implementeret i Persondataloven i Danmark.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) finder, at det til formålet vil være vigtigt at udpege en kompetent myndighed bestående af personer med fagligt kendskab til arkitekterhvervet og sikre en tæt kontakt mellem en sådan myndighed og Kvikskranken samt Støttecentret.

Danske Universiteter oplyser, at Roskilde Universitet støtter forslaget, og at Danmarks Tekniske Universitet finder, at forslaget om et europæisk erhvervspas kan gøre det lettere for erhvervsudøvere at få anerkendt deres uddannelsesmæssige kvalifikationer i EU/EØS-landene.

Det er efter FTFs opfattelse afgørende, at erhvervspasset udstedes af kompetente myndigheder, og at IMI gøres obligatorisk. FTF foreslår, at der fastsættes regler for, hvilke rettigheder erhvervsudøveren har overfor den kompetente myndighed. FTF gør opmærksom på, at det sikres, at en eventuel brugerbetaling ikke bliver en barriere for den enkelte. FTF finder det vigtigt, at medlemsstaterne afsætter de nødvendige ressourcer for, at projektet vedrørende erhvervspas kan opnå de ønskede mål om at understøtte mobiliteten.

FTF og Konstruktørforeningen foreslår, at direktivets regler om erhvervspasset i tilfælde, hvor erhvervet ikke er lovreguleret i en medlemsstat, klargøres. Konstruktørforeningen mener, at erhvervspas kan begrænse mængden af krævede dokumenter, men finder ikke, at proceduren nødvendigvis vil blive nemmere første gang, man flytter og har brug for anerkendelse. Foreningen efterlyser svar på, hvordan man tænker at inddrage kompetente faglige personer som rådgivere for de nationale myndigheder og peger på behov for, at "European Professional Card" oversættes korrekt, da der ikke er tale om pas. Der foreslås ordet "professionskort" som en korrekt dansk oversættelse.

LO understreger nødvendigheden af, at et erhvervspas udarbejdes i

samarbejde med arbejdsmarkedets parter både på europæisk og nationalt plan. Det undrer dog LO, at erhvervspasset som omtalt i artikel 4c om midlertidig levering af tjenesteydelser skal have en gyldighed på 2 år, og at ”midlertidig levering af tjenesteydelser” skal have en varighed af 2 år. Desuden mener LO, at også tjenesteyderes kurser, uddannelse og erhvervs erfaring skal fremgå af erhvervspasset (artikel 4e, stk. 4), da arbejdsgiveren også skal have mulighed for at vurdere, hvorvidt en tjenesteyder opfylder kravene til at udføre erhvervet.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium støtter, at der for sundhedsuddannelserne udstedes erhvervspas med angivelse af opnået uddannelse og efter- og videreuddannelseskompetencer.

- *Indre Markeds Informationssystem (IMI) skal være "back office" for de myndigheder i medlemsstaterne, der arbejder med erhvervspasset*

AC, Akademisk Arkitektforening, Arkitektforbundet, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Danske Universiteter (Roskilde Universitet) og Lægeforeningen, støtter, at etableringen af et erhvervspas, der fungerer som et elektronisk certifikat, kobles op på IMI. FTF er positiv overfor, at der indføres en række krav til medlemsstaterne om at sikre bedre information og lettere adgang til ”e-baseret” anerkendelsesprocedure.

- *Revision af omfanget af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne med udgangspunkt i traktatens regler om diskriminationsforbud og medlemsstaternes hensyn til at regulere adgangen til udøvelse af visse erhverv*

AC bakker op om, at medlemsstaterne forpligtes til at meddele Kommissionen om de ændringer eller nye formelle kvalifikationer, der måtte være gennemført i uddannelserne i den pågældende medlemsstat.

Advokatsamfundet/Advokatrådet bemærker, at der i forbindelse med implementeringen af servicedirektivet blev foretaget en omfattende gennemgang af nationale tilladelsesordninger og krav på serviceområdet med henblik på at sikre overensstemmelse med reglerne i servicedirektivet. Konklusionerne af den gennemgang synes i et vist omfang at kunne inddrages i relation til de forpligtelser, der pålægges medlemsstaterne i udkastet til artikel 59.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) bakker op om kravet til medlemsstaterne om at udarbejde en liste over lovregulerede erhverv samt gennemførelse af en ”screening” af disse. Dansk Byggeri støtter muligheden for at revidere omfanget af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne.

Konstruktørforeningen mener, at Kommissionens forslag om at gøre motiverne til lovregulering af erhverv synlige og til at lægge op til en

evaluering af området er overordentligt positive. Konstruktørforeningen efterlyser også i det nye direktivforslag et opgør med nogle af de lovregulerede erhvervs monopol på store opgaveområder, som sagtens kan løses af andre og henviser til et problem med anvendelsen af titler.

LO ønsker dels at fastholde antallet af lovpligtige uddannelser i Danmark og dels at bevare muligheden for at få nye uddannelser omfattet af bestemmelserne. Det er efter LOs opfattelse vigtigt for den offentlige sikkerhed og sundhed fortsat at kunne stille krav om et minimum af kompetencer inden for en række erhverv.

- *Indførelse af regler for delvis adgang "partial access" til udøvelse af lovregulerede erhverv, som implementerer EU-Domstolens retspraksis på området*

AC er imod at åbne op for delvis anerkendelse og foreslår, at forslaget udgår. Af hensyn til patienternes sikkerhed kan AC ikke støtte, at man helt eller delvist kan blive anerkendt til at yde visse sundhedsydelser uden at være fuldt uddannet og anerkendt på kandidatniveau, og AC finder det væsentligt at sikre, at udenlandsk arbejdskraft ikke gives lempeligere vilkår end de, som gælder for tilsvarende national arbejdskraft.

Advokatsamfundet/Advokatrådet er umiddelbart tilbageholdende over for tanken om, at der i advokatbranchen indføres "partial access", således at man får ret til at påtage sig visse – men ikke alle opgaver – inden for advokaterhvervet. Advokatsamfundet/Advokatrådet finder det tvivlsomt, om de betingelser, som er en forudsætning for adgangen til "partial access", kan opfyldes i relation til advokaterhvervet.

Dansk Sygeplejeråd er meget opmærksom på begrebet "delvis adgang", og at det af Kommissionens forslag fremgår, at delvis adgang kan afslås med henvisning til fx den offentlige sundhed. Derudover er tanken om delvis adgang uforenelig med den automatiske anerkendelse af fx sygeplejersker, hvor der er krav om autorisation efter endt uddannelse, som kan mistes, hvis man ikke lever op til den anerkendte faglige standard. Dansk Sygeplejeråd understreger afslutningsvist, at det er afgørende, at princippet om delvis adgang ikke kan finde anvendelse over for sygeplejersker eller andre sundhedspersoner.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) finder det positivt, at der åbnes op for muligheden for at søge om delvis anerkendelse inden for afgrænsede aktiviteter af en lovreguleret profession. Dette kan sikre, at de af Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARKs) medlemmer, der ikke kan opnå automatisk anerkendelse, alligevel har mulighed for at løse opgaver inden for et afgrænset fagområde.

Den Danske Skiskole støtter tiltag, som muliggør "partial access" til skiinstruktørhvervet, som beskrevet i pkt. 4.4 samt pkt. 4.8.1 angående

de "not fully qualified professionals", som vil medføre mere klarhed over "praktikanter"/kandidater under uddannelse' muligheder for at opnå erhvervs erfaring.

FTF er uenig i forslaget om "delvis adgang" og foreslår, at det udgår af direktivet. For **FTF** er et helt afgørende led i at sikre kvaliteten i bl.a. undervisningen, sundhedsopgaverne eller tekniske opgaver, erhvervsudøverens kvalifikationer og kompetencer, og derfor er der fastsat uddannelseskra v via lovgivningen indenfor en række erhverv og professioner, der sikrer, at erhvervsudøveren kan opfylde de stillede kvalitetskrav. På sundhedsområdet forudsætter udførelsen af professionen yderligere autorisation, og **FTF** ønsker ikke, at der via EU-regulering åbnes op for, at nationalt fastsatte kvalitets- og uddannelseskra v undermineres ved princippet om "delvis adgang". **FTF** finder videre, at princippet vil være et brud med og et indgreb i almindelig ansættelsespraksis og angiver, at hvis princippet om delvis adgang gennemføres, vil konsekvensen være, at den "udefrakommende" ansøger forfordes i forhold til den danske. Generelt er det **FTFs** opfattelse, at forpligtelsen til at give "delvis adgang" griber ind i den enkelte medlemsstats kompetence til at fastlægge kvalitetsmål, stillingsstruktur og personalesammensætning indenfor de specifikke erhvervs- og professionsområder, idet både uddannelses- og sundhedsområdet ifølge Lissabontraktaten suverænt er et nationalt anliggende. Det er **FTFs** opfattelse, at forslaget om delvis adgang bryder med dette princip.

Konstruktørforeningen, som **Dansk Byggeri** henviser til i denne sammenhæng, finder, at delvis anerkendelse er positivt, og at det kan give nogle muligheder, især hvor en ansøger kommer fra et ikke-lovreguleret erhverv og ønsker at etablere sig indenfor et erhverv, som nyder automatisk anerkendelse på området. **Konstruktørforeningen** nævner fx, at i tilfælde, hvor bygningskonstruktører ønsker at arbejde med projektering eller ledelse af byggeri i lande, hvor dette arbejde er forbeholdt arkitekter eller ingeniører, bør konstruktørerne kunne få delvis anerkendelse til fx den tekniske del af projekteringen, som de er specialiserede i, men ikke nødvendigvis til den æstetiske del. Forslaget vil især kunne lette virksomheder, fx entreprenører, som udsender bygningskonstruktører til lejlighedsvist arbejde eller bygningskonstruktørers adgang til at etablere virksomhed inden for et lovreguleret erhverv. **Konstruktørforeningen** bakker således op om artikel 4f om delvis anerkendelse for professioner udenfor sundhedsområdet.

For de lovregulerede erhverv er det uacceptabelt for **LO**, at der med forslaget åbnes for delvis adgang. **LO** vurderer således, at delvis adgang vil være uforsvarlig i forbindelse med arbejdsmiljøfaglige uddannelser om sikkerhed. **LO** tager også afstand fra at åbne for delvis adgang til andre erhverv, bl.a. autoriseret elinstallatør, kloakmester og VVSer, hvor kendskab til gældende national lovgivning er afgørende for den konkrete udførelse af arbejdet, herunder den offentlige sundhed og sik-

kerhed. Adgang for tjenesteydere med kun delvise kompetencer på disse områder vil give problemer i forhold til virksomhedernes kvalitets-sikringsordning, og det vil desuden være problematisk med helhedsorienteret vejledning og problemløsning indenfor disse erhverv, hvis tjenesteyderen ikke har den komplette uddannelse i og erfaring med faget.

LO finder, at brug af tjenesteydere med delvise uddannelser eller delvise kompetencer generelt vil bryde med det mangeårige princip på det danske arbejdsmarked om fordelene ved at uddanne faglært arbejdskraft med en bred vifte af kompetencer som middel til at opnå kvalitet og fleksibilitet for både arbejdstager og arbejdsgiver, og at tilladelse til brug af delvist uddannet arbejdskraft på sigt vil bidrage til at udhule og devaluere de danske erhvervsuddannelser og skabe ubalance på arbejdsmarkedet, som LO ikke ønsker at fremme. Sammenfattende mener LO, at det er uacceptabelt, at personer, der ikke har de kvalifikationer, der skal til for at udføre et lovreguleret erhverv fuldt og helt, kan få adgang til at udføre service i Danmark.

TEKNIQ peger på, at spørgsmålet om indførelse af regler for delvis adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv kan have u hensigtsmæssige konsekvenser, hvis det ukritisk implementeres og efterleves i Danmark, og TEKNIQ advarer i den forbindelse mod, at man fx ”skærer de nuværende autorisationsordninger på el- og vvs-området i skiver”. De nuværende autorisationsordninger sikrer, at den autoriserede installatør har det samlede ansvar for sikkerheden i installationerne herunder, at disse er dimensioneret og monteret korrekt. TEKNIQ finder det således vigtigt, at den ansvarlige myndighed meget nøje vurderer den udenlandske virksomheds eller arbejdstagers kompetence nøje og kun giver anerkendelse på meget begrænsede og veldefinerede områder, som ikke har betydning for sikkerheden.

- *Kravet om 2 års erhvervs erfaring inden for ikke-lovregulerede erhverv kan fraviges, hvis der er tale om følgeskab med forbrugere, der ønsker at vælge en tjenesteyder fra hjemlandet*

Advokatsamfundet/Advokatrådet, der henviser til gældende ret, gør for god ordens skyld opmærksom på, at det forudsættes, at advokaterhvervet ikke anses for omfattet af den foreslåede bestemmelse, og udtaler, at det derfor kan overvejes at lade dette fremgå udtrykkeligt af bestemmelsen, jf. også den anførte undtagelse vedrørende notarer.

Dansk Byggeri finder, at et krav om erhvervs erfaring i to år for det første ikke er afgørende for, hvorvidt den enkelte kan arbejde sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, og for det andet er kravet helt uproportionalt med, at de uddannelseskrav, som erhvervs erfaringen skal matche, ofte er et AMU-kursus af én dags varighed. Arbejdsgiverne står til ansvar efter arbejdsmiljøloven og tilsvarende national og international regulering og har naturligvis ansvaret for, at arbejde i Danmark udføres sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejdstilsynet har mulighed for at kontrollere dette

og afgive påbud, såfremt det ikke er tilfældet. Dansk Byggeri ønsker dog at understrege, at når det drejer sig om arbejde i tårnkraner og med større stilladser, er der et særskilt hensyn at tage til den offentlige sikkerhed, og at dette samtidig indebærer et behov for en særlig opmærksomhed på faglige kvalifikationer hos personer, der skal udføre arbejde inden for disse felter.

Den Danske Skiskole støtter ændringen. Da skiinstruktørhvervet, som ikke er lovreguleret i Danmark, kun kan udøves i indendørs faciliteter i Danmark er det umuligt at opnå 2 års erhvervs erfaring i hjemlandet, hvor aspekter af bjergsikkerhed er en stor del af uddannelsen og kræver praktisk erfaring i bjerge. Dette har derfor været en stor hindring for mobiliteten og arbejdsmuligheder.

Som udgangspunkt er det en grundlæggende forudsætning for LO, at udenlandske tjenesteydere udfører deres erhverv på samme vilkår som værtslandets selvstændige og arbejdstagere, både når der er tale om kompetencer og kvalifikationer, og når det gælder sikkerhed, sundhed og hygiejne på arbejdspladsen. Derfor er det for LO uacceptabelt, at der i forslaget lægges op til at give midlertidige, udenlandske tjenesteydere mere lempelige vilkår end tilsvarende dansk arbejdskraft. LO finder således den nye bestemmelse i artikel 5.1, afsnit b.b, stærkt bekymrende. Dermed skabes der risiko for social dumping, som LO vender sig stærkt imod. Den nye bestemmelse giver mulighed for, at tjenesteydere uden erhvervs erfaring kan tilbyde ydelser til en person af samme nationalitet som tjenesteyderen i et andet EU-land. LO nævner, at for bygge- og anlægsbranchen vil dette betyde, at udenlandske bygherrer samt evt. entreprenører, underentreprenører mv. kan anvende hjemlandets arbejdskraft på hjemlandets vilkår, for så vidt angår området dækket af artiklen.

LO er således imod den påtænkte lempelse af kravet om 2 års erhvervs erfaring og henviser i øvrigt til udstationeringsdirektivets artikel 3.1, hvoraf det fremgår, at værtslandets arbejdsvilkår skal gælde for udstationerede medarbejdere. Desuden er erhvervs erfaring i bygge- og anlægsbranchen af meget stor betydning for den offentlige sundhed og sikkerhed såvel som for tjenesteyderens, tjenestemodtagerens og tilfældige forbipasserendes sundhed og sikkerhed, og LO mener derfor, at den nye bestemmelse 5.1.b.b. bør tages ud af forslaget.

- *Indførelse af "Common Training Frameworks"*

AC støtter, at en forudsætning for oprettelse af fælles platforme er, at de støttes af europæiske faglige sammenslutninger og godkendes nationalt og europæisk.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) er positiv over for tanken om etablering af "Common Training Frameworks", da dette vil give mulighed for at lette mobiliteten for erhvervsudøvere under den ge-

nerelle ordning og finder det også positivt, at Kommissionen lægger op til, at "Common Training Frameworks" skal defineres i et samarbejde med "Stakeholders" også fra de lande, der ikke har lovregulering. Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) er til gengæld betænkelig over for kravet om, at mindst en tredjedel af professionerne/erhvervene bag "Common Training Framework" skal være lovregulerede. Dette kan sætte en ny barriere, og kravet foreslås erstattet af en opbakning fra medlemslandene.

Danske Universiteter (Roskilde Universitet) ser særlig positivt på "... samt indførelse af "Common Training Frameworks"". Den Danske Skiskole oplyser, at i forbindelse med forhandlingerne i pilotprojektet om "professional card" for skiinstruktører har medlemslandene indsendt deres respektive uddannelsesstrukturer med henblik på eventuel harmonisering og fælles platform som beskrevet i pkt. 4.6. Der er dog, så vidt Danmarks Skiskole ved, intet konkret regelsæt for skiinstruktører på nedre niveauer og deres rettigheder og muligheder for arbejde, mens de er under uddannelse, og heller ikke nogen garanti for, at der bliver fulgt op på dette.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører hilser forslaget om "Common Training Frameworks" velkomment, da det forventes at kunne lette rekrutteringsmulighederne af udenlandsk arbejdskraft til foreningens medlemsvirksomheder, hvis udenlandsk arbejdskraft får mulighed for automatisk anerkendelse af deres kvalifikationer.

FTF bemærker, at de hidtidige erfaringer med "Common Platforms" overvejende har været negative og stiller spørgsmålet, om denne nye model vil have bedre muligheder for at fremme automatisk anerkendelse. FTF er fortsat skeptisk overfor denne type af proces, da den med stor sandsynlighed vil resultere i "laveste fællesnævner". I relation til en mulig automatisk anerkendelse gennem "Common Training Frameworks" vil FTF foreslå, at denne type anerkendelse skal ske på grundlag af en *kombination* af uddannelse og erfaring.

Konstruktørforeningen mener, at "Common Training Frameworks" principielt er et godt forslag og finder det positivt, at Kommissionen vil have "*Common Training Tests*" defineret i samarbejde med "*Stakeholders*" også fra lande, som ikke har lovregulering. Konstruktørforeningen finder til gengæld, at det er et stort problem, at Kommissionen foreslår, at mindst en tredjedel af professionerne bag et "Common Training Framework" skal være lovreguleret i medlemslandene, og efter foreningens opfattelse forhindrer man dermed, at bottom-up-initiativer som EurBE www.aeebc.org kan anerkendes. Foreningen foreslår at lade artikel 49a, 2(b) og dermed kravet om lovregulering udgå eller i det mindste at opbløde det til at handle om *opbakning* fra 1/3 af medlemslandene. Konstruktørforeningen foreslår desuden, at der til reglerne om definitionen af "*Common Training Tests*" tilføjes en nær-

mere definition af ”Stakeholders”, så man sikrer, at fx professionelle organisationer fra medlemsstater uden lovregulering og med andre titler inddrages.

- *Obligatorisk anvendelse af Indre Markeds Informationssystem (IMI) og indførelse af et ”alert system” for sundhedsfaglige erhverv*

Danmarks Apotekerforening støtter forslaget om indførelse af et ”alert system” for sundhedserhverv. AC støtter en effektivisering og forenkling af procedurerne i forbindelse med behandling af ansøgninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samt et bedre og mere effektivt samarbejde mellem de europæiske myndigheder, der forestår behandlingen af ansøgninger. AC antager, at et nyt ”alert system” overholder de til enhver tid gældende regler om videregivelse af personfølsomme oplysninger.

Ifølge Dansk Byggeri er en styrkelse af samarbejdet mellem implicerede myndigheder via IMI med til at fjerne administrative byrder for virksomheder og deres medarbejdere, der skal udsendes til arbejde i en anden medlemsstat.

Lægeforeningen finder det hensigtsmæssigt, at IMI benyttes som fælles IT-plattform for udveksling af oplysninger om EU-læger, der søger autorisation i et andet EU-land end der, hvor lægen har fået udstedt sin oprindelige autorisation. Lægeforeningen finder, det anerkendelsesværdige formål med ”alert systemet” bør stilles over for hensynet til den enkelte læges mulighed for at udøve sit erhverv. Lægeforeningen finder desuden, at udveksling af personfølsomme oplysninger kun bør finde sted, når der er tale om læger, der aktuelt ansøger om at få udstedt autorisation til at arbejde som læge i et andet EU-land. En læge, der således har et forbud mod at udøve sit erhverv i et medlemsland, men som ikke påtænker at søge autorisation i et andet EU-land, bør ikke automatisk registreres i databasen. Lægeforeningen skal endvidere understrege, at registreringen bør fjernes, hvis sanktionen over for den enkelte læge ophører. Lægeforeningen forudsætter, at et kommende ”alert system” overholder de bestemmelser om videregivelse af personfølsomme oplysninger, der til enhver tid er gældende.

- *Udvidelse af servicedirektivets Kvikskranner til at omfatte alle professioner, således at alle kan ansøge om erhvervsmæssig anerkendelse via de Kvikskranner, der er blevet oprettet under servicedirektivet*

Dansk Byggeri støtter forslaget om at udvide Kvikskrannerne. Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) er af den holdning, at placering af et online adgangssted med fordel kan sammentænkes med Kvikskrannerne. Danske Universiteter (Roskilde Universitet) påpeger, at det er positivt at udvide Kvikskrannerne i forbindelse med benyttelsen af IMI i relation til erhvervspasset.

- *Beføjelse til Kommissionen om at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, jf. Traktatens artikel 290*

For så vidt angår balancen mellem EU-regulering og national regulering, finder FTF det vigtigt at understrege, at udgangspunktet fortsat skal være, at de enkelte medlemslande fastsætter kvalitetskrav til de opgaver, erhvervsudøverne udfører, og at der derfor også er grænser for, hvor detaljeret og på hvilke specifikke områder direktivet skal fastlægge regler. FTF finder videre, at den foreslåede delegation af kompetence forekommer meget omfattende og også finder sted på helt centrale dele af direktivet. Delegationen til Kommissionen indebærer, at der på en række områder skal foretages udformning af specifikke bestemmelser, opdateringer af bilag V m.m. Dette opfølgende arbejde vil i vid udstrækning kræve faglig indsigt og ekspertise. For FTF er det derfor en klar forudsætning, at Kommissionen sikrer aktiv inddragelse af de enkelte relevante professioner indenfor direktivets sektorområder.

Jordemoderforeningen henviser til forslagets ændringer i artikel 58 og 59 og svarer, for så vidt angår ajourføringen af bilag V, punkt 5.5.1, at såfremt de af Kommissionen ønskede justeringer foretages uden vejledning fra reelle ekspertkompetencer på områder, vil der være risiko for, at den kliniske ekspertise kan blive for ringe i forhold til det niveau, aftagerne fordrer i Danmark, hvor dimittenderne skal kunne agere selvstændigt i virksomhedsområdet fra første dag som autoriseret.

LO kan ikke acceptere, at der overføres uddannelsespolitisk kompetence fra medlemsstaterne til Kommissionen. LO understreger samtidig, at anerkendelsesdirektivet allerede i sin nuværende form griber markant ind i et område, som traditionelt set er og bør være et anliggende for medlemsstaterne. LO finder samlet set, at ændringsforslaget begrænser nationalstaternes selvbestemmelse samt arbejdsmarkedets parters in-volvering.

- *En mere klar og effektiv notifikationsprocedure, når en medlemsstat ønsker at få optaget en ny eller redigeret en eksisterende uddannelses-titel i bilag V til direktivet*

FTF finder initiativet positivt og mener, at det kan medvirke til at sikre, at anerkendelse løbende bygger på de aktuelle uddannelseskrav. Også AC bakker op om, at medlemsstater forpligtes til at meddele Kommissionen om de ændringer eller nye formelle kvalifikationer, der måtte være gennemført i uddannelserne i den pågældende medlemsstat.

I den sammenhæng understreger Jordemoderforeningen vigtigheden af at inddrage kvalificeret jordemoderfaglig ekspertise i forbindelse med justeringer af krav til uddannelserne.

Vedrørende jordemoderuddannelsen betoner Professionshøjskolernes Rektorkollegium, at det er positivt, at bilag V, punkt 5.5.1 ajourføres.

Dog anser foreningen det også for nødvendigt at inddrage kvalificeret jordemoderfaglig ekspertise i forbindelse med alle justeringer af krav til de jordemoderfaglige uddannelser. En kvalificeret jordemoderfaglig ekspertise skal udføres af en faglig ekspert med tilknytning til legale myndigheder eller en ekspert, som er tilknyttet en konkret jordemoderuddannelse fra et land, hvor der ydes jordemoderfaglig bistand på et højt niveau, og hvor jordemødrene har et selvstændigt virksomhedsområde (fx Storbritannien, Holland eller Danmark). Såfremt de af Kommissionen ønskede justeringer foretages uden vejledning fra reelle ekspertkompetencer på området (jf. de foreslåede ændringer i henholdsvis artikel 58 og 59), vil der være risiko for, at den kliniske ekspertise kan blive for ringe i forhold til det niveau, aftagerne fordrer i Danmark, hvor dimittenderne skal kunne agere selvstændigt i virksomhedsområdet fra første dag i ansættelsen. På den baggrund gøres der ligeledes indsigelse mod, at bilag V, punkt 5.5.1, har en mere uklar funktion i stk. 1 (b), sådan at det nu fremstår uklart, hvordan relevante faglige vurderinger skal lægges til grund for eventuelle fremtidige revideringer af minimumskravene.

Dansk Sygeplejeråd henviser til sit tidligere høringssvar, hvor det er beskrevet, at der er behov for en opdatering af listen af uddannelses-elementer, med bl.a. øgede krav til akademiske færdigheder, kendskab til akkreditering og patientsikkerhed, viden om forsknings- og evidens-baseret praksis m.m. Dansk Sygeplejeråd finder, at som det beskrives i forslaget fra Kommissionen, er sygeplejefaget under konstant udvikling, og aktuelt er bilag V meget utidssvarende i forhold til de kompetencer, man opnår. Dansk Sygeplejeråd opfatter forslaget således, at Kommissionen er opmærksom på problemerne med bilag V, og at man igangsætter en proces, der skal sikre en opdatering. Dansk Sygeplejeråd vil i den forbindelse pege på behovet for, at denne proces sættes i gang hurtigst muligt og vil samtidig anbefale, at man inddrager de relevante faglige organisationer. I den sammenhæng bemærkes det også, at Dansk Sygeplejeråd finder det positivt, at man i bilaget fastholder listen over de forskellige betegnelser i EUs medlemsstater, der kan dække over de kompetencer, man i Danmark opnår med betegnelsen sygeplejerske. Det er særdeles vigtigt, dels fordi der løbende kommer nye uddannelses typer til, dels fordi de eksisterende betegnelser varierer meget. Uden listen og denne løbende vurdering af hvilke uddannelser/betegnelser, der reelt lever op til direktivets krav, bliver det meget vanskeligt for kompetente myndigheder at gennemføre en automatisk anerkendelse, og det vil forlænge processen unødigt.

- *Forhøjelse af adgangskrav til optagelse på sygeplejerske- og jordemoderuddannelsen fra den eksisterende 10 års almen skolegang til 12 års forudgående almen skolegang*

Dansk Sygeplejeråd bifalder, at adgangskravet til optagelse på sygeplejerskeuddannelsen forhøjes fra 10 års almen skolegang til 12 års almen skolegang. Ligeledes finder FTF det positivt, at adgangskravene til sy-

geplejerske- og jordemoderuddannelserne løftes til 12 års generel uddannelse, og at beskrivelsesformen fastholdes.

Også Jordemoderforeningen hilser det velkomment, at indgangen til en jordemoderuddannelse nu i alle 27 medlemsstater samt kommende medlemsstater skal være minimum 12 års grunduddannelse.

For sundhedsuddannelsernes vedkommende anbefaler Professionshøjskolernes Rektorkollegium generelt, at adgangsgivende ungdomsuddannelser baseres på 12 års forudgående skolegang.

LO påpeger, at det er meget vigtigt, at forslaget ikke må bevirke, at der opstår forhindringer for, at elever fra social- og sundhedsuddannelsen kan fortsætte på disse uddannelser. Ændringen må heller ikke betyde indskrænkninger i fleksibiliteten på arbejdsmarkedet og en mere udbredt anvendelse af realkompetencevurdering.

For FOA er det essentielt og for LO en forudsætning, at de gældende adgangskrav til professionsbacheloruddannelserne, herunder professionsbachelor som sygeplejerske og professionsbachelor i jordemoderkundskab, fastsat til gymnasial eksamen eller erhvervsuddannelse suppleret med krav om bestemte gymnasiale fag (afhængig af uddannelse), fastholdes. FOA og LO lægger endvidere vægt på, at de gældende regler om, at adgangskravet tillige kan opfyldes, hvis ansøgeren efter en realkompetencevurdering skønnes at have faglige kvalifikationer, der kan sidestilles hermed, opretholdes.

FOA og LO forudsætter, at 10 års almen skolegang sammen med fx 3 års erhvervsuddannelse vil falde inden for definitionen af 12 års skolegang.

- *Superviseret praktisk erfaring af henholdsvis 2-1 års varighed efter en afsluttet arkitektuddannelse af henholdsvis 4-5 års varighed*

Akademisk Arkitektforening og Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) finder, at uddannelseskrauet skal hæves til 5 års akademisk uddannelse og bifalder den ændring, der indebærer, at der indføres krav om en superviseret, dokumenteret praksisperiode efter afsluttet arkitektuddannelse.

Akademisk Arkitektforening anbefaler i overensstemmelse med den europæiske arkitektforenings (ACEs) anbefalinger en periode på 2 år. Akademisk Arkitektforening og Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) opfatter de 2 år som udtryk for en maksimum praksisperiode, som betyder, at eventuelle andre, højere nationale krav ikke efterfølgende må stilles og derved forhindre arkitekter fra andre medlemsstater i at udøve professionen i det pågældende land. Det er en forudsætning for anbefalingen, at de 2 års superviseret, dokumenteret praktikperiode fører til automatisk gensidig anerkendelse i alle EU-lande.

Akademisk Arkitektforening henviser i øvrigt til, at den, som nævnt i forbindelse med høring af 28. juni 2011, i samarbejde med to arkitekt-skoler, Arkitektforbundet og Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) arbejder på at etablere en frivillig 2-årig erhvervsmæssig praksisordning for bygningsarkitekter, der skal gøre det nemmere for dem at dokumentere deres erhvervsmæssige kvalifikationer i lande, hvor erhvervet er lovreguleret.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) finder yderligere, at der bør nedsættes en administrativ myndighed (kompetent myndighed), hvor alle fagets organisationer er repræsenteret. Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelser (Arkitektskolen Aarhus og Det Kgl. Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering - Arkitektskolen) anbefaler ubetinget, at minimumsuddannelsesvarigheden hæves til 5 år. Endvidere kan skolerne fagligt anbefale 5 års undervisning og 2 års praksisperiode. De to arkitektskoler kan derimod ikke tilslutte sig, at minimumsuddannelsen sættes til 6 år og minimum 1 års praksisperiode, da de finder, at denne model er i direkte modstrid med den europæiske Bologna-model.

Arkitektforbundet tilslutter sig også, at arkitektuddannelsen bør harmoniseres til en varighed på 5 år. Dog finder forbundet, at en gennemførelse af et krav om prøvetid risikerer at krænke den ret, dansk uddannede arkitekter har, nemlig efter 5 års uddannelse at kunne udøve deres erhverv. Derfor tilkendegiver Arkitektforbundet, at hvis systemet skal være fyldestgørende, vil det være nødvendigt med flere kategorier af arkitekter, fordi mange danske arkitekter beskæftiger sig med planlægning og design og ikke kun bygningsarkitektur. Forbundet synes, det er et problem, at kravet om et års prøvetid i forbindelse med 5 års akademiske studier er beskrevet som et minimumskrav i direktivforslaget. Gennemførelsen af et krav om prøvetid vil medføre administrative og praktiske problemer i Danmark, da der ikke findes en egentlig udpeget kompetent myndighed. I den udstrækning, gennemførelsen af kravet forudsætter, at der nedsættes en administrativ myndighed (kompetent myndighed), er det Arkitektforbundets holdning, at denne opgave ligger hos en offentlig organisation/myndighed, som skal arbejde tæt sammen med repræsentanter fra alle fagets organisationer.

- *Muligheden for meritoverførsel for dele af speciallægeuddannelser, hvor uddannelserne overlapper hinanden*

Lægeforeningen påpeger, at denne bestemmelse er i overensstemmelse med foreningens høringssvar af 16. august 2011, hvor foreningen udtalte, at det ville være godt, hvis direktivet gav mulighed for at give dispensation for delvis gennemførelse af en speciallægeuddannelse i forbindelse med, at en uddannelsessøgende læge påbegynder en anden speciallægeuddannelse. En betingelse for at kunne give dispensation bør være, at de lægefaglige kompetencer, der er erhvervet i forbindelse med

en delvis gennemførelse af en afbrudt speciallægeuddannelse, ækvivalerer de lægefaglige kompetencer i den anden speciallægeuddannelse, som der dispenseres fra.

- *Muligheden for oprettelse af visse læge- og tandlægespecialer, når specialet findes i en tredjedel af medlemsstaterne*

Til dette punkt har organisationerne ingen kommentarer. Dog noterer Lægeforeningen med stor beklagelse, at foreningens ønske i forbindelse med forrige høringsrunde om, at speciallægeuddannelsen i almen medicin bør anerkendes på lige fod med de øvrige speciallægeuddannelser omfattet af artikel 25, ikke er blevet implementeret i det nye direktiv, jf. artikel 28. Foreningen mener, at speciallægeuddannelsen i almen medicin i Danmark er, såvel i forhold til kompetenceerhvervelse og tidsforbrug, fuldstændig tilsvarende uddannelsen indenfor de øvrige 37 lægefaglige specialer. Foreningen peger på, at det 3-årige uddannelseskraft, der følger af bestemmelsen i artikel 28 i dag ikke er fyldestgørende i forhold til de krav, der bør stilles til uddannelsen af læger i almen medicin på europæisk plan. Foreningen finder, at danske patienter, der møder en almen praktiserende læge fra et andet EU-land, har en berettiget forventning om, at lægen har en uddannelse, der ækvivalerer den danske speciallægeuddannelse i almen medicin, hvilket ikke er tilfældet i den form, som direktivet foreligger i nu.

- *Afklaring af krav om bestemte sprogkompetencer, især for sundhedspersoner*

AC bemærker, at vurderingen af sprogkundskaber bør ske under hensyntagen til, hvad der er nødvendigt for, at sundhedspersonale kan udøve deres erhverv. Det er Danmarks Apotekerforenings vurdering, at det er altafgørende for patientsikkerheden, at personer, der arbejder i sundhedssektoren og har direkte patientkontakt, som fx farmaceuter på et apotek, er underlagt en sprogtest, der sikrer, at de har tilstrækkelige sprogfærdigheder til, at deres kontakt med patienter og kolleger kan ske uden at kompromittere patientsikkerheden. Foreningen finder, at sprogtest bør være obligatorisk.

FTF kan ikke støtte Kommissionens forslag til skærpelse af bestemmelserne om sprogkundskaber. FTF finder, at det fortsat inden for mange erhverv og professioner er helt afgørende at sikre, at den enkelte erhvervsudøver kan udtrykke sig forståeligt og er fortrolig med den sproglige og kulturelle kontekst, arbejdet udføres i. Det skal derfor fortsat være den enkelte medlemsstat, der fastsætter sprogkrav, og FTF finder, at kontrol af sprogkundskaber skal indgå som et element i anerkendelsesproceduren og udstedelsen af "e-certifikatet".

Lægeforeningen, der støtter direktivets formål med at fremme arbejdskraftens fri bevægelighed i Europa, finder det af stor betydning, at ar-

bejdskraftens fri bevægelighed ikke sker på bekostning af hensynet til patienterne, der forventer bl.a. tilstrækkelige sprogkundskaber samt adækvat lægefaglig uddannelse. Ud over den gældende artikel 53s oprindelige krav om ”at være i besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i medlemsstaten”, støtter Lægeforeningen den nye bestemmelse i artikel 53. Lægeforeningen bemærker dog, at vurderingen af sprogkundskaber bør ske i forhold til, hvad der er nødvendigt for, at lægen kan udføre sit erhverv indenfor et givent speciale – således, at det ikke bliver en form for ”skøn-underregel-vurdering”.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium bemærker, at det i forbindelse med lærererhvervet er afgørende, at den nationale myndighed har suverænitet til at afgøre kravene til sproglige og kulturelle kvalifikationer.

- *Øvrige bemærkninger vedrørende sundhedsfaglige områder, som er omfattet af reglerne for automatisk anerkendelse på baggrund af fælles minimumsuddannelseskrav*

- Om minimumsvarigheden af sygeplejerskeuddannelse og jordemoderuddannelse

Dansk Sygeplejeråd ser det som positivt at fastslå minimumsvarigheden af sygeplejerskeuddannelsen, så den udtrykkes i både timer og år, og er suppleret med en beskrivelse af fordelingen mellem teori og praksis.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium fremhæver, for så vidt angår de minimumskrav, som er specificeret ud for de kliniske kompetencer, at kliniske minimumskrav fortsat ønskes ekspliciteret (artikel 40, stk. 1 (b) samt stk. 4). Jordemoderforeningen ser positivt på en præcisering af minimumskrav til en jordemoderuddannelse enten efter sygeplejerskepraksis eller direkte efter en sygeplejerskeuddannelse. Jordemoderforeningen finder dog, at 3 år er for kort et tidsrum til en fuldt opdateret jordemoderuddannelse.

- Om praktikperiode på farmaceutstudiet og om liste over erhvervsmæssige aktiviteter, en farmaceut må udføre

Danmarks Apotekerforening finder det vigtigt, at farmaceutstudiet indeholder en praktikperiode på mindst 6 måneder, som dog godt kan splittes op i fx to perioder. Praktikperioden bør ligge sidst i studiet og ikke efter studiets afslutning. Danmarks Apotekerforening fremhæver, at direktivet bør udvide listen over de aktiviteter, en farmaceut er bemyndiget til at udføre.

-

Om artikel 22 vedrørende ”fælles bestemmelser vedr. uddannelse”

I artikel 22 er indføjet en ny paragraf, der pålægger de kompetente myndigheder at rapportere til Kommissionen og de andre medlemsstater om proceduren for efteruddannelse. Lægeforeningen går ud fra, at proceduren for efteruddannelse fortsat vil være nationalt forankret.

- *Muligheden for, at dimittender kan få anerkendt en ”traineeship” fra en anden medlemsstat efter reglerne i direktivet*

Danske Universiteter (Roskilde Universitet) ser positivt på ændringsforslagene vedrørende præcisering af borgernes rettigheder og pligter i forhold til anerkendelse af ”traineeship”, da det passer godt sammen med et øget fokus på studerendes og dimittenders mobilitet.

- *En fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion fra medlemsstaternes kontaktpunkter for direktivet (”assistance centers”)*

Konstruktørforeningen bifalder forslaget om ”assistance centers”, og Danske Universiteter (Roskilde Universitet) finder det positivt at styrke en fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion fra medlemsstaternes kontaktpunkter i form af ”assistance centers”.

Akademisk Arkitektforening, Arkitektforbundet og Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) understreger i forbindelse med etableringen af et erhvervspas på arkitektområdet, at der skal sikres en tæt kontakt og klar rollefordeling mellem kompetent myndighed, Kvikskranke og ”assistance center” og understreger vigtigheden af en klar rollefordeling mellem de tre enheder. Af hensyn til at der ikke skabes unødigt mange forskellige instanser med større bureaukrati til følge, henstiller Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) til en nærmere beskrivelse af rollefordelingen særligt i relation til lande, hvor erhvervet ikke er lovreguleret.

- *Præcisering af reglerne vedrørende ”offentlig sundhed og sikkerhed” i direktivets artikel 7, stk. 4*

Dansk Byggeri bemærker, at der i Danmark - med hjemmel i direktivets undtagelsesbestemmelse om offentlig sikkerhed og sundhed - er indført en række undtagelser fra arbejdsgivernes mulighed for - i relation til midlertidigt arbejde - at vurdere, om vedkommende er i stand til at udføre arbejdet sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt ansvarligt.

Dansk Byggeri finder, at denne begrænsning, der indebærer en anmeldeligt til Arbejdstilsynet, ikke er i overensstemmelse med direktivets intention og formål, da direktivet ikke omhandler arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, men den offentlige sikkerhed og sundhed. Den i Danmark indførte begrænsning lægger hindringer i vejen for arbejds-

kraftens frie bevægelighed. Det er særligt problematisk ved midlertidige ansættelser, idet sagsbehandlingstiden alene vil være en forsinkelse af processen og reelt vanskeliggør ansættelse af midlertidig udenlandsk arbejdskraft, uanset hvor effektiv den nationale sagsbehandling er. Arbejdsgiverne står til ansvar efter arbejdsmiljøloven og tilsvarende national og international regulering og har naturligvis ansvaret for, at arbejde i Danmark udføres sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejdstilsynet har mulighed for at kontrollere dette og afgive påbud, såfremt det ikke er tilfældet.

Dog ønsker Dansk Byggeri at understrege, at når det gælder arbejde i tårnkraner og med større stilladser, er der et særskilt hensyn at tage til den offentlige sikkerhed. Det indebærer samtidig et behov for en særlig opmærksomhed på faglige kvalifikationer hos personer, der skal udføre arbejde inden for disse felter.

LO anbefaler, at henvisningen til afsnit III, kapitel II, fjernes fra forslaget. LO mener, at ændringsforslaget fremmer muligheden for social dumping og begrænser nationalstaternes selvbestemmelse samt arbejdsmarkedets parter involvering. LO ønsker, at også hensynet til tjenesteudbyderens sundhed og sikkerhed tages i betragtning i direktivet, ligesom der skal tages hensyn til sundhed og sikkerhed for forbi-passerende og de arbejdstagere, der kan påvirkes negativt af tjenesteudbyderens arbejde.

LO anbefaler, at begrebet "tvingende almene hensyn" (begrebet er nærmere beskrevet i servicedirektivets (2006/123/EF) præambel, punkt 40), indføres som erstatning for begreberne "offentlig sundhed og sikkerhed" samt "tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed" de steder, hvor begrebet optræder i direktivet. Det er uacceptabelt for LO, at forslaget fritager tjenesteydelser under afsnit III, kapitel II fra at være omfattet af forhåndskontrol i tilfælde, som har betydning for den offentlige sundhed og sikkerhed, hvilket artikel 7.4 giver hjemmel til. Udviklingen har ifølge LO den konsekvens, at selvstændige og virksomhedsledere inden for industri, håndværk og handel uden forhåndskontrol vil kunne yde tjenester, som kan have konsekvenser for den offentlige sikkerhed og sundhed. Inden for byggeriet kan dette have drastiske konsekvenser for sikkerheden på byggepladserne, da en meget stor del af den udenlandske arbejdskraft ansættes som selvstændige.

Det er afgørende for LO, at anerkendelsesdirektivet er i fuld harmoni med arbejdsmiljødirektivet i EU (direktiv 89/381), hvoraf det fremgår, at "dette direktiv kan ikke berettige til eventuel nedsættelse af de beskyttelsesniveauer, der allerede er opnået i hver enkelt medlemsstat, idet medlemsstaterne i medfør af Traktaten skal bestræbe sig på at forbedre de eksisterende vilkår på dette område og sætte sig mål at harmonisere disse vilkår på et stadigt stigende niveau". LO mener, at anerkendelsesdirektivet bør være i fuld overensstemmelse med udstateringsdirektivets artikel 3.1 (direktiv 96/71/EF), hvoraf det fremgår,

at det er værtslandets arbejdsvilkår, der gælder for udstationerede medarbejdere.

- *Uddannelsesniveauer (anvendelsen af ECTS og EQF)*

AC, FTF, Konstruktørforeningen og Professionshøjskolernes Rektorkollegium ønsker, at ECTS-systemet bruges, når uddannelsers varighed fastsættes. FTF foreslår, at det klargøres, hvilken betydning Kommissionens formulering i præamblen, punkt 8, har i forhold til det gældende direktiv og den hidtidige praksis ved anvendelsen af artikel 13 i det gældende direktiv. Endvidere bemærker FTF at, ”FTFs opfattelse er, at niveauerne fortsat skal anvendes til at indplacere eller udelukke fra direktivets område”.

- *Relevante oplysninger om medlemsstaternes uddannelser og database over lovregulerede uddannelser*

I forhold til arbejdet med at sikre, at medlemslandene opdaterer relevante oplysninger vedrørende uddannelserne, forudsætter AC, at de relevante, berørte faglige organisationer inddrages i dette arbejde. FTF forudsætter, at det fortsat er op til den enkelte medlemsstat at fastsætte kvalitets- og uddannelseskrav til udførelsen af erhverv og professioner, men den foreslåede proces kan medvirke til at klargøre de enkelte medlemslandes begrundelser og dermed øge transparens.

Dansk Byggeri understreger nødvendigheden af en til enhver tid opdateret database, hvor virksomheder kan få let adgang til information om, hvilke uddannelser der er lovregulerede i de deltagende lande, og hvad omfanget af reguleringen er. Danske Studerendes Fællesråd mener, at det i vurderingen af retten til at udøve et lovreguleret erhverv bør sikres, at ansøgerens uddannelse er kvalitetssikret efter europæiske standarder. For de lange videregående uddannelser gælder det kvalitetssikring udført af institutioner optaget i European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR).

Det er i Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARKs) interesse, at der skabes så få barrierer som muligt for de danske arkitekter, der ønsker at udøve professionen i et andet medlemsland. En barriere kan være manglende transparens i forhold til de kvalifikationskrav, der stilles nationalt i forbindelse med udøvelse af et lovreguleret erhverv. Derfor bakker Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) op om det foreslåede direktivkrav til medlemsstaterne om at udarbejde en liste over lovregulerede erhverv samt gennemføre en ”screening” af disse.

Konstruktørforeningen mener, at synlighed vedrørende lovregulerede erhverv er vigtigt for den enkelte, som ønsker at arbejde i et andet medlemsland. Det er imidlertid også vigtigt at kende omfanget af reguleringen. Databasen skal være opdateret og den skal give mening. Derfor skal den ikke kun opliste titler, idet titler ofte dækker over forskellige aktiviteter fra land til land. Konstruktørforeningen foreslår, at man al-

lerede nu begynder at overveje, hvilke typer af lovregulering, der kan accepteres, og hvilke der ikke kan set i lyset af behovet for kvalitet i den ydede service, borgernes sikkerhed og sundhed og EU-fællesskabets behov for fri bevægelighed.

- *Om forslagets anvendelsesområde til nye kategorier af erhvervsudøvere*

Danske Maritime bemærker generelt, at direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer tager sit udgangspunkt i den situation, at en individuel EU-borger uddannet i et EU-land ønsker at arbejde i et andet. Direktivet anerkender tilsyneladende ikke, at også virksomheder kan have fordel af anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Der bør således efter Danske Maritimes opfattelse tages hensyn til den situation, at en virksomhed, der har en person beskæftiget i et EU-land, har brug for, at vedkommende kan arbejde i et andet. En virksomhed bør således kunne ansøge og få anerkendelse for sine ansatte.

Danske Maritime bemærker endelig, at da der er tale om anerkendelse af kvalifikationer – ikke om fri bevægelighed – bør det, der anerkendes, være uddannelser og kvalifikationer uanset personens nationalitet. En anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bør ikke nægtes blot fordi, den pågældende ikke er EU-statsborger. Om vedkommende har opholds- og arbejdstilladelse er et andet spørgsmål. Anvendelsesområdet bør derfor efter Danske Maritimes opfattelse være uddannelser og kvalifikationer fra andre EU-lande, ikke personer fra andre EU-lande.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening udtaler tillige om dette spørgsmål, at direktivet tilsyneladende ikke anerkender, at ”også virksomheder kan have fordel af anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer”. Der bør tages hensyn til den situation, at en virksomhed, der har en person beskæftiget i et EU-land, har brug for, at vedkommende kan arbejde i et andet. En virksomhed bør således kunne ansøge og få anerkendelse for sine ansatte. Da der er tale om anerkendelse af kvalifikationer, bør det, uddannelser og kvalifikationer anerkendes uanset personens nationalitet. En anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bør ikke nægtes blot fordi, den pågældende ikke er EU-statsborger. Om vedkommende har opholds- og arbejdstilladelser er et andet spørgsmål. Anvendelsesområdet bør derfor være uddannelser og kvalifikationer fra andre EU-lande, ikke personer fra andre EU-lande.” LO hilser det velkomment, at tredjelandsborgeres adgang til det europæiske marked gennem anerkendelse af kvalifikationer er formuleret som en mulighed og ikke som en ret.

- *Rapportering om procedurer for efteruddannelse indenfor erhverv som læge, speciallæge, tandlæge, sygeplejerske med ansvar for almen sygepleje, jordemoder, farmaceut og dyrlæge*

Lægeforeningen forudsætter, at proceduren for efteruddannelse fortsat vil være nationalt forankret.

Der er ikke indkommet bemærkninger vedrørende forslaget om afklaring og opdatering af former for erhvervsvirksomhed, oplistet i direktivets bilag I, forslaget om muligheden for, at en EU/EØS-borger, som kommer fra en medlemsstat, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, kan få sin autorisationsansøgning behandlet og anerkendt efter reglerne i direktivet samt forslaget om mulighed for medlemsstaterne til at stille specifikke krav om egnethedsprøve og brug af ”notar”-titel inden for notarerhvervet.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er på nuværende tidspunkt ikke kendskab til andre landes holdninger til forslaget.

12. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er umiddelbart positiv overfor forslag og initiativer, som skal effektivisere anerkendelsesproceduren og styrke borgernes adgang til de relevante informationer om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Regeringen finder, at der bør opretholdes en passende balance mellem hensynet til arbejdskraftens fri bevægelighed og medlemsstaternes berettigede interesse i at sikre en forsvarlig erhvervsudøvelse.

Anerkendelsessystemet bør fungere på en måde, der sikrer, at de opgaver, der varetages af erhvervsudøvere i EU er af høj kvalitet og har en høj faglig standard, og således ikke kompromitterer forsvarlig erhvervsudøvelse.

Regeringen er derfor positiv overfor forslag om at styrke kompetente myndigheders administrative samarbejde til gavn for borgere, der er modtagere af de ydelser, som er underlagt lovregulering.

En nærmere stillingtagen til alle dele af forslaget kræver videre analyse henset til forslagets omfang og kompleksitet.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.